

OSNOVNA
ŠOLA
ORMOŽ

Ormožanček

LETNIK 2013/2014, ŠTEVILKA 2

MAREC 2014

Eva Munda, 9. b

NAŠI USPEHI

Rubrike

KOLUMNNA UČITELJA

KRIŽANKA

Moj razred

POKUKAJMO V ŠOLO

Ustvarjalnica

KROŽEK SE PREDSTAVI

Intervju

DOGAJALO SE JE

Dnevi dejavnosti

UVODNIK

Čeprav nam je zima prinesla veliko radosti in veselja, celo tri-dnevni vikend in praznovanje novega leta, se ne smemo odtujiti od šole in zasovražiti vsake molekule njenega gradbenega materiala.

Da ne bi bilo temu tako, nas je šola malo razveselila in nam v ta namen ponudila sodelovanje v pustni povorki ter nas razveselila s številnimi drugimi stvarmi.

Zato se bomo tokrat v šolskem glasilu posvetili predvsem dogodkom, ki so se dogajali med zimskim vrtenjem sekundnega, minutnega in urnega kazalca (urni ni ravno uren). Učenci, ki so bili spoznani kot nadarjeni, so imeli srečanje. Vsi razredi so imeli nekakšen dogodek. Vse skupaj bi lahko poimenovali »poklicno čofotanje v snegu«. Če vas zanima kaj več, si o tem preberite, a še prej vam moram zaupati strogo tajno skrivnost. »Misija PPPV« ali drugače povedano »Misija pust, povorka pa veselje«. Tako je! Izdelovali smo pustne maske. Na povorki pa ... ah, če vas zanima, preberite.

Zelo je pomembno, da uživamo in da smo srečni, a vseeno ne smemo pozabiti na to, kar nas dela ljudi, zakaj smo *homo sapiens sapiens* in ne opica. Ta vrlina je znanje. Šola nam to ponuja in če tega ne sprejmemo, smo nula. Znanje je stvar, ki se je ne moremo naučiti. Znanje lahko sprejmemo. In zato šola ni demon ... mogoče čisto malo ... ampak, če ne bi bilo šole, ne bi bilo Ormožančka, ki bi vas opozarjal, da šola ni demon, ampak šole ne bi bilo, lepo pa bi bilo, če bi bil Ormožanček ...

In tako je pred vami že druga številka ...

Vaš urednik Matic Petek, 6. b

"Znanje je stvar,
ki se je ne
moremo naučiti.
Znanje lahko
sprejmemo."

OSNOVNA ŠOLA Ormož
Znanje | Varnost | Odgovornost | Ustvarjalnost

ORMOŽANČEK

KOLOFON

ORMOŽANČEK, glasilo Osnovne šole Ormož
Letnik 2013/2014, številka 2

Glavni urednik in novinar: Matic Petek, 6. b

Oblikovanje in prelom: Zala Cunk, 6. b

Novinarji: Larisa Šek, 6. a, Ana Zemljič, 7. a,
Lea Husel, 6. b, Špela Prejac, 6. b

MENTORICI

Oblikovanje in fotografija: Renata Pučko, učiteljica matematike in računalništva

Lektoriranje: Tina Zadravec, učiteljica slovenščine

NAPOVEDNIK

Kulturni dnevi	4	Predstavi Malomeš- čanska svatba in Maček Muri
Tehniški dnevi	6	
Športni dnevi	8	Izčrpna športna zima
Naši uspehi	10	
Moj razred	12	Prisluhnimo pametnim glavam
Krožek se predstavi	14	
Na klepetu z ...	16	S tajnico Anico Krničar
Pokukajmo v šolo	17	Kuhinja
Dogajalo se je ...	18	Prisluhnimo dogodivščinam
Ustvarjalnica	22	
Kolumna učitelja	24	Izpod peresa Metke Lešničar
Foto zgodba	25	Kdo pa je to?
Križanka	26	

Mačkon in mačkonka

Nekega dne smo s šolo, z avtobusom odšli v ljudsko gledališče v Celju. Tam smo si ogledali predstavo »Maček Muri«. Po sprehodu do gledališča smo odložili jakne in odšli v dvorano. Ko smo se usedli, smo vsi nestrpnost čakali, da se predstava začne.

Luči na odru so se prižgale in začelo se je. Vsi igralci so bili zelo lepo oblečeni. V predstavi so nastopali: Maček Muri, Muca Maca, Veliki Čombe, policaja Mucelj in Macelj, Mica, Mala Muca, Župan, Miki, kuhar Žane, Mav, Brkati Marko, Krasni Pepe, točajka in Mika.

Ko je bilo predstave konec, smo si vzeli jakne in odšli do avtobusa. Na poti v šolo smo se pogovarjali o predstavi. Vsem je bila zelo všeč.

Ina Voljč, 5. a

V torek, 10. 12. 2013, smo šli v SLG Celje (Slovensko ljudsko gledališče). Tam smo si ogledali predstavo »Maček Muri«, katere avtor je Kajetan Kovič.

Bilo je zabavno, smešno in poučno ter zanimivo. Na ta dan smo se imeli zelo lepo.

Nicole Nemec, 5. b

Novembra 2013 smo učenci 4. in 5. razredov šli v Slovensko ljudsko gledališče Celje. Tam smo si ogledali predstavo Kajetana Koviča »Maček Muri«.

Igralci, ki so v predstavi predstavljali muce, so zelo lepo peli. Nastopali so Maček Muri (bil je glavna oseba), Muca Maca, Čombe (ki nastavlja pasje bombe), policaja Mucelj in Macelj ter ostale, nekatere smešne, nekatere zapeljive, nekatere zabavne muce. Vsak kostum je imel svojo barvo. Oder je bil kot mesto mačk. Zapeli so vse pesmi, natanko tako kot v knjigi. Muce so bile v krilih, mačkoni pa v hlačah.

Dogodki, kot npr. nogometna tekma, so bili zelo zanimivi. Smešno je bilo, ko sta Muca in Maca lovili Čombeta, med tem je on na tla vrgel pasjo bombo. Tako je počilo, da smo se kar ustrašili! Vsem v 5. a razredu je bila predstava zelo všeč.

Nika Horvat S., 5. a

*»Bilo je
zabavno,
smešno in
poučno ter
zanimivo. Na
ta dan smo se
imeli zelo
lepo.«*

Poroka na tisoč in en način

Ogledali smo si predstavo »Malomeščanska svatba«. Ne verjamem, da je kateri učenec od nje odšel zdolgočasen ali še vedno prepričan, da je mentalno nenasiten.

Gledališka predstava govori o poroki ... no, če ji lahko tako rečemo. Priprava: neuspešno poskušanje namestiti trimetrsko mizo v tri- in polmetrsko sobo. Razgrniti prt, ne da bi z njega odstranili vilice — zelo einsteinsko. Nevesta: zelo radočevljesezuvajoča. Ženin: polizan, uglajeno urejen mamin sinček. Nevestin oče: dobrohoten starostni pripovedovalec izkušenj (nihče ga ne posluša). Ženinova mama: debelušna strežnica. Gostje: neskončno nezadovoljivi. Le napake so iskali.

Ples je bil najbolj obupna stvar v celi predstavi (v pozitivnem smislu) – prazgodovinski disko. Medtem ko so glasilke enega od gostov proizvajale prostaške pesmi, so »plesalci« drug drugemu kradli »plesalke«.

Največja senzacija »prvorazredne« poroke je bilo ženinovo domače, ročno narejeno, pohištvo. Neverjetno brežhibna omara z največjimi dragocenostmi mladega para (odpiranje; nemogoče). Specialni stoli (nekoliko sovražijo svoje noge (cel čas so odpadale)). Že prej omenjena predolga miza ter težko premična vrata. Za konec sem pripravil še največjo podrtijo v vsej stavbi - stavbo samo.

Če si imate priložnost ogledati to predstavo, kupite vstopnice takoj, ko jih lahko.

Matic Petek, 6. b

Zakrijmo svojo identiteto!

Tudi na naši šoli imamo zelo radi pust. Prav zato smo se tudi letos udeležili ormoške povorke. Še preden pa je bilo to sploh mogoče, smo si seveda morali izdelati maske. Na šoli smo imeli tako teden dni pred pustnim torkom tehniški dan. Razredi so si izdelovali maske in tako kot vsako leto smo bili tudi letos zelo izvirni. Celotna prva triada se je odločila, da se želijo preizkusiti tudi v kuhinji in so se tako spremenili v kuharje. Druga triada pa se je odločila, da bodo letos predstavljali razglednice. Učenci 7. a so se odločili, da si želijo izvedeti, kako poteka novinarski poklic, in so tako za en dan postali novinarji, ki pa so za svoje prispevke spraševali kar obiskovalce ormoškega karnevala. 7. b-razred pa se je navdušil nad hipiji. Oblekli so se v hipijevskem stilu in se naučili zaplesati ob pesmi. Učenci 8. a in b so letos s posebnim navdušenjem spremljali olimpijado, saj so nam eno uprizorili kar na ormoških ulicah. Pozabili niso niti na našo šampionko Tino Maze in na nosilce ognja ter zastav. 9. a-razred pa je letos ustvaril kar svoje turistično društvo. 9. b se je odločil, da se želijo spremeniti v voznike, mehanike in v vse, kar spada zraven k formuli. Vsi smo se odrezali več kot odlično in lepo zastopali šolo. Vseeno pa je bila komisiji od vseh mask z naše šole še najbolj všeč ideja 7. a, ki si je s tem prislužil 4. mesto v kategoriji šolskih skupin.

Ana Zemljič, 7. a

Terme Snovik

Tehniški dan se je začel tako, da smo se vsi učenci osmih razredov zbrali na parkirišču pred šolo. Ko je prispel avtobus, smo se posedli in se odpravili iz Ormoža.

Ko smo prispeli v eko terme Snovik, smo imeli najprej malico. Ko smo pomalicali, nam je vodič-ka, ki je bila tam, razložila, kako delujejo eko terme. Izvedeli smo, da eko terme Snovik ležijo v Tuhinjski dolini, da segrevajo sanitarno in bazensko vodo ter apartmaje z viri energije, ki so okolju prijazni, to pa so lesna biomasa, toplotne črpalke in sončna energija. Vodo prečiščujejo z biološko čistilno napravo. Ogledali smo si tudi, kako delujejo bazeni. Z vodičkama in učitelji smo se peš odpravili proti izviru, iz katerega teče voda, ki ima okrog 20 stopinj. V prazne plastenke smo si lahko nalili to vodo, za katero pravijo, da naj bi bila zdravilna voda. Bilo je grdo vreme, ker je zelo snežilo, in bili smo vsi premočeni. Preden smo se odpravili, smo dobili še kopalne karte za terme Snovik. Seveda smo na koncu šli še v McDonald's. Bilo je zanimivo in poučno.

Eva Štampar Ivanuša, 8. b

Zimski radosti

PLAVANJE

38 učencev OŠ Ormož se je v sredo, 11. februarja 2014 udeležilo zimskega športnega dne, in sicer kopanja v bližnjem kopališču Bioterme Mala Nedelja.

Skupaj smo preživeli izjemno zabavne, vendar za nas kar nekako prekratke 3 ure. V samem kopališču v času naše prisotnosti ni bilo dosti kopalcev, kar nam je prijalo, saj smo se lahko razživali na svojstven (živahen) najstniški način. V bližnji restavraciji smo se nekateri tudi malce okrepčali, saj nam je vodna zabava snedla vso energijo.

Čas je zelo hitro minil, vendar smo ga pridno izkoristili. Vzdušje na avtobusu na poti nazaj nam je popestrila tudi vožnja slovenske smučarke Tine Maze, ki si je privozila 1. zlato medaljo na ZOI v Sočiju.

Na koncu pa smo se vsi izčrpani vrnili nazaj v Ormož. Mislim, da smo preživeli zelo lepo in zabavno dopoldne in upam, da to še kdaj ponovimo.

Toni Kvar, 8. b

»Znašli smo se
sredi prave
ledene
pravlјice, ki so
jo pričarali
glasba in
svetlobni
učinki.«

DRSANJE IN BOWLING

V sredo, 12. 2. 2104, smo se učenci od 4.—9. razreda odpravili na športni dan. Tisti, ki smo si izbrali drsanje in bowling, smo lahko spali dlje, saj smo proti Mariboru krenili zadnji, ob 9. uri. Najprej smo se odpravili na kegljišče, kjer pa so prvi na vrsto prišli starejši. Mlajši so nas počakali in medtem pojedli malico. Nato smo se zamenjali. Keglji so ves čas kar padali! Po končanem bowlingu smo se odpravili na drsanje. Znašli smo se sredi prave ledene pravlјice, ki so jo pričarali glasba in svetlobni učinki. Ker je nekaterim fantom drsanje delalo preglavice, smo morala na pomoč priskočiti dekleta. Tako smo skupaj "plesali" na ledu. Domov smo se odpravili utrujeni, a polni lepih spominov.

Nastja Feguš, Eva Munda in Klavdija Vicetič, 9. b

SMUČANJE

V sredo, 12. 2. 2014, smo imeli športni dan. Vreme je bilo toplo, a vetrovno. Ko smo prišli na Areh, smo ugotovili, da ni elektrike. Tam smo nekaj časa počakali in pojedli malico. Nato smo se odločili, da gremo na mariborsko stran Pohorja. Tam smo se razdelili v skupine po razredih in prosto smučali. Kljub južnemu snegu smo vsi uživali na smučanju. Po napornem dnevu smo se vsi zadovoljni odpeljali domov.

Tina Rizman Herga in Maša Jambriško, 9. b

Snežinka

Ko sneži,
se snežinka,
majhna in lepa,
vrti in vrti.

Po zraku vijuga,
se z drugimi spušča,
vetru vdana
leta in leta brez konca
in kraja.

A tal ne doseže,
do roke leti,
se iskri in iskri
ter se raztali.

Greta Štumberger, 9. b

REZULTATI TEKMOVANJA IZ BIOLOGIJE ZA 8. IN 9. RAZREDE

ZLATO PRIZNANJE

- Nuša Žinko, 8. a
- Tina Rizman Herga, 9. b

SREBRNO PRIZNANJE

- Ana Klinc, 8. a
- Eva Šantić Zadravec, 9. b
- Maša Jambriško, 9. b
- Lucija Ivanuša, 9. b
- Nastja Feguš, 9. b

BRONASTO PRIZNANJE

- Eva Munda, 9. b

Mentorica: Mirjana Korpar

TEKMOVANJE BOBER

Boberček: 3 BRONASTA PRIZNANJA

Mladi bober: 7 BRONASTIH PRIZNANJ

TEKMOVANJE IZ ASTRONOMIJE

5 BRONASTIH PRIZNANJ

Mentor: Roman Bobnarič

CANKARJEVO TEKMOVANJE

3 SREBRNA PRIZNANJA

- Eva Šantić Zadravec
- Nastja Feguš
- Ana Klinc

37 BRONASTIH PRIZNANJ

Mentorica: mag. Irena Kandrič Koval

Objavljeni so samo rezultati tekmovanj, kjer je bilo že izvedeno tudi državno tekmovanje.

NATEČAJ PRAŠIČKI

Učenci 1. a razreda so se udeležili natečaja za izbor najlepše risbe in fotografije s področja reje prašičev na področju Prlekije in Medžimurja.

Med prispelimi likovnimi deli so naši učenci 1. a-razreda **dosegli 1. mesto.**

In kaj so o tem povedali učenci sami?

»Zelo veseli smo, ker smo zmagali in smo na 1. mestu.« (Lana in Alja)

»Meni je bilo všeč, ko smo rezali hrano in korito.« (Anže)

»Ponosni smo na svojo zmago.« (Tiya in Neja)

»Veseli smo, ker smo izdelali vsak svojega prašička.« (Rok)

»Všeč mi je bilo, ko smo izdelovali hrano za pujske.« (Žan)

Čestitava svojim učencem.

Mentorici: Darja Horvat in Irena Blagovič

ROKOMET — starejši fantje

1. mesto na šolskem tekmovanju

1. mesto na področnem tekmovanju

1. mesto v četrtfinalu

Pred nami je še polfinale.

MALI NOGOMET — starejši fantje

1. mesto na medobčinskem tekmovanju

ROKOMET — starejša dekleta

1. mesto na šolskem tekmovanju

1. mesto na področnem tekmovanju

2. mesto v četrtfinalu

6. a

Mi smo 6. a. Poznamo se že dolgo, večina nas je bila skupaj že v vrtcu. Seveda ne vsi. Nekateri so odhajali, drugi prihajali tudi v tem času. Nekateri pa smo kot trden temelj našega raz-

reda skupaj že od začetka. V prvem razredu nas je bilo osemnajst, v drugem se je število dvignilo na dvajset. Trenutno nas je v razredu devetnajst. Naša razredničarka je bila prva tri leta učiteljica Duška Feguš, v četrtem razredu je za nas posebej skrbela učiteljica Mateja Meško, v petem razredu jo je zamenjala učiteljica Mateja Kovačič. Sedaj je naš razrednik učitelj Darko Špacapan.

Naš razred premore veliko delavnih in marljivih učencev. Drugi so jim tesno za petami in se kar trudijo. Učenci iz našega razreda pridno sodelujemo na različnih tekmovanjih. V razredu pa je seveda največ športnikov. To se je pokazalo v šoli v naravi, v kateri smo bili lansko in letošnje leto. Lansko leto na pohodih po Kranjski Gori, letošnje leto pa na smučanju v Ribnici na Pohorju. V našem razredu je kar nekaj pevk, ki obiskujejo pevski zbor. Veliko spretnžev se je letos prijavilo tudi k modelarskemu krožku. V našem razredu je zelo veliko živaloljubcev, ki svoje znanje nadgrajujejo pri živalovarstvenem krožku.

Imamo zelo različne interese, znanja in lastnosti, toda vseeno se dobro razumemo med seboj. Vsa skupna leta se nam je zgodilo dosti lepega in zabavnega. Skupaj smo se učili, se veliko zabavali, v petem in šestem razredu skupaj preživeli pet dni. Torej je bilo teh nekaj let za nas zelo zabavnih.

Larisa Šek, 6. a

6. b

2002 mi letnik smo.

Logika, saj tako zažigamo!

S prvimi koraki v šolo smo šli,

6. razred the best - to smo mi!

1. razred — še majhni smo bili,
naši možgani so pameti stradali!

Smo učili preprostih se stvari,
nič pomembnega, da omenil bi.

2. razred — se z matematiko spoznamo,
to staro tetico pošteno naplahtamo!
Rajši se mi brati naučimo,
peresa za pisanje v rokah zavrtime!

Oh, jeah!!!

3. razred — karneval,
hm, zanimiva stvar.

Na drugi stopnički smo stali,
zraven pa še poštevanko znali.

V 4. razredu vso grozo smo spoznali,

ko za oceno smo modrovali!

Horor, groza, jok in krik,

a same petke in nobenih črnih pik.

Lani 5. razred, uh, to bo to,
prva šola v naravi, eh, vse je šlo!

Kolesarski izpit mi vsi smo naredili,
s kolesi v zemljo smo zarili.

Oh, jeah!!!

Za letos še kar sprašujete me,
za čem vsa ta skrivnost skriva se!

Šola v naravi dobra je bila,
dobra izkušnja se je pojavila.

Pamet se nam iz glave že cedi,
do 9. razreda bomo »einsteinini« že vsi.

Mi nismo nobeni luzerji!

Mi, hm, smo vzorni šestarji.

Matic Petek, 6. b

Lutkovna pripravnica

Lutkovna pripravnica Osnovne šole Ormož deluje že šesto leto. Sodelujejo predvsem učenci prvih in drugih razredov, in sicer iz prvega razreda Zala Zorjan, Sara Lesjak, Špela Rodi in iz drugega razreda Lana Meško, Nuša Bauman, Nives Mesarec, Kaja Fafulić, Nika Bedrač, Domen Zlatnik in Lea Pongrac.

Večina učencev se je z lutkami srečala prvič. Vemo, da otrok lažje vzpostavi kontakt z lutko kot z učiteljico, včasih celo s starši. Naše začetne ure so bile namenjene ravno tej komunikaciji, igri vlog, pri čemer smo uporabili lutke, ki so lahko zelo enostavne. Uporabili smo kar naše prste in roke, ki smo jim dodatno narisali obraze. Napravimo jih lahko iz rokavic, nogavic ali škarnicljjev. Sami smo si izdelali različne enostavne lutke ter z njimi odigrali prizore iz vsakdanjega življenja.

Spoznali smo, da lahko oživi vsak predmet, se učili animiranja z lutko in usklajevanja animacije z besedilom in glasbo.

Naše lutke znajo peti, si izmišljati besede in izraze za neznane dogodke, znajo povedati zgodbo ali pesem. Ugotovili smo, da zna lutka govoriti tudi v narečju ali v žargonu, skratka - vzpostavlja zavedanje o jezikovnih nivojih. Lutka je radovedna, rada sprašuje, pogosto zelo izzivalna.

Kljub temu, da smo tako majhni in neizkušeni, smo se odločili, da bomo nastopili na Območnem srečanju lutkovnih skupin, ki bo 11. 3. 2014.

Letos se bomo predstavili s pravljico z naslovom **Lakota je najboljši kuhar** avtorice Jane Miličinski. Priredili smo jo sami. Izdelali smo lutke na palici, ki so otrokom blizu. Izdelane so iz stiropornih kroglic in jajčk, pri čemer so z idejami sodelovali tudi lutkarji. Lutkovno predstavo bomo popestrili s petjem in z glasbeno spremljavo na kitari, pri čemer nam bo pomagala učenka 4. razreda Maša Baum. Otroci ob igranju improvizirajo, sami dodajajo in dopolnjujejo tekst, kar daje zgodbi še posebno vrednost. Upamo, da se bodo naši gledalci kaj naučili iz te predstave, saj je zelo poučna.

Lutke izzivajo domišljijo, ustvarjalnost, oboje pa je najdragocenejša dota otroku za nadaljnji razvoj.

Mentorica: Ksenja Šoštarič

Lutkovni krožek v šolskem letu 2013/2014, obiskuje 8 otrok. Otroci se pri krožku seznaniijo z različnimi vrstami lutk, izdelujejo lutke, se z njimi igrajo in zabavajo. lutka, ki si jo učenci izdelajo, omogoča čustveno reakcijo, ki je pogosto neodvisna od besed.

Mentorici dajeva temu velik poudarek, saj se današnji otroci težko vživijo v drugega, v njegovo žalost ali srečo. Gre za komunikacijo. Seveda pa v lutkovnem svetu sama lutka in njena komunikacija ni dovolj. Potrebna je še scena oz. pripravljen prostor na odru, v katerem se bo lutka gibala. Tako z učenci pripravljamo sceno, ki je pri določeni igri tudi potrebna.

V tem šolskem letu so izbrali lutkovno igro, katere tematika se zdi otrokom zanimiva in aktualna. Predstavo, ki jo bomo v tem šolskem letu odigrali na Območnem lutkovnem srečanju in kasneje še za starše, ima naslov Spletna pošast, računalniška miška in telefonski škrtat.

Mentorici: Maja Korban Črnjavič
in Jolanda Magdič

V nadaljevanju si lahko preberete nekaj misli učencev o lutkah.

LUTKE

Lutke prstne, ročne, marionete,
obiskujejo skorej vse planete.

Lutke so na svetu že nakaj let,
a žal še zaenkrat obiskujejo le en planet.

Ta planet je ZEMLJA,
a ne zgleda kakor ŽEMLJA.

V igri lahko nastopajo žaba, miška ali celo kakšen mrož,
ki je takšne velikosti kot Ormož

(Zala Jurkovič)

Pri lutkah sem kanarček, Jona je vrana in Mišel veverica.

(Ema Šoštarič)

Lutke so živali, ljudje, pošasti in drugi izmišljeni liki.
Poznamo veliko lutk, kot so: marionete, prstne lutke, ročne
in veliko drugih.

»Rada sem tajnica na OŠ Ormož«

Prav vsi na šoli se zavedamo, da je za naše delo in življenje na šoli nepogrešljiva gospa Anica Krničar, ki opravlja delo tajnice. Ormožanček ji je zastavil nekaj vprašanj.

Gospa Anica! V tokratni številki šolske revije Ormožanček bi radi predstavili vaše delo. Prosimo, da si vzamete nekaj časa in nam v odgovorih na spodaj zapisana vprašanja predstavite vaše delo. Že vnaprej se vam zahvaljujemo za sodelovanje!

Kaj ste želeli postati, ko ste bili mlajši – kakšne poklicne želje ste imeli?

Kot otrok sem imela različne zamisli, kaj bi postala, ko odrastem. Moje misli so bile razpredene od frizerke do učiteljice. Pa se nisem odločila ne za eno in ne za drugo, ampak sem se po končani osnovni šoli vpisala v Srednjo ekonomsko šolo na Ptuj. Po poklicu sem postala ekonomska tehničarka in danes opravljam delo tajnice, friziram pa samo še sebe. V šoli pa tudi nisem zaposlena kot učiteljica, ampak kot tajnica. Življenje me je torej vseeno nekako povežalo s šolstvom in z izobraževanjem.

Kaj pravzaprav počnete kot tajnica?

Pravzaprav je delovno mesto tajnice povsod, ne samo v šoli, neko središče, kjer se po navadi vsi obiskovalci oglašijo najprej. Torej je delo tajnice pestro, saj nudi podporo ravnateljici, pomočnici ravnateljice, vsem zaposlenim pa tudi vam, učencem, ko me potrebujete.

Zakaj po vašem mnenju ljudje sploh potrebujejo tajnice?

Tajništvo je največkrat neki osrednji prostor, kjer se najde največ informacij in se usmerja zunanje obiskovalce, zaposlene in pri nas učence na mesta, kjer lahko rešijo svoja vprašanja ali uredijo namen obiska v šoli.

Ali se vam zdi delo tajnice težko? Zakaj?

Delo tajnice ni fizično zahtevno, je pa raznoliko – to je delo z ljudmi in delo z dokumenti. Če imaš rad življenje in ljudi, s katerimi si vsakodnevno v stiku, je delo veliko lažje opravljati. Ja, rada sem tajnica na OŠ Ormož.

Ali je delo, ki ga opravljate danes, kaj podobno tistemu, kar ste si predstavljali, ko ste se odločali za ta poklic?

Delno. Z veliko razliko. Delo ni umirjeno, je kar pestro. In ugotavljam, da mi je ta pestrost kar všeč.

Larisa Šek, 6. a

»Tajnica mora biti vedra, komunikativna, prijazna, strokovna, zanesljiva, urejena in dobro organizirana oseba. Taka se trudim biti tudi sama. Mogoče mi kdaj to uspeva, mogoče kdaj tudi ne – o tem prepuščam odločitev vam.«

Zadišalo je po ...

V rubriki »Pokukajmo v šolo« bi želeli izvedeti čim več o dogajanju v **šolski kuhinji**, zato smo se napotili h gospodu *Danielu Lesjaku*, vodji šolske kuhinje, in mu zastavili nekaj vprašanj. Pa pogledjmo, kaj se dogaja tam, kjer vsak dan skrbijo za naše prazne želodčke.

O tem, kakšen je poklic kuharja ... Poklic kuharja je nekaj posebnega. Zahteva celega človeka, z dušo in s telesom. Delo v kuhinji je zelo naporno, a hkrati lepo in prijetno. Najlepše pa je, ko so otroci zadovoljni s hrano in jo z veseljem pojedjo. Že od rane mladosti sem rad pripravljaj jedi. Te so bile v začetku bolj preproste. Pripravljaj sem palačinke, sendviče in podobno, potem pa sem se loteval vedno bolj zahtevnih jedi. Ta poklic me je zanimal, ker sem si predstavljal, da v kuhinji ni monotonega dela in da se dogaja vedno kaj novega.

Kako je organizirano delo v kuhinji pri tako veliki količini hrane ...

Delo v kuhinji je organizirano tako, da vsak točno ve, kaj je njegovo delo. Vodja prehrane skrbi za jedilnike. Vodja kuhinje pa skrbi za naročanje živil in ostalega materiala, ki ga potrebujemo pri delu v kuhinji, za pripravo jedi in njihovo kvaliteto. Kuharji skrbijo za pripravo jedi in delitev. Naloge pomočnikov pa so hladna priprava jedi ter čiščenje in pospravljanje kuhinje.

Odnos učencev do hrane ...

... je dober.

Mislim, da se zavedajo, da je hrano treba plačati in da je na svetu še mnogo otrok, ki nimajo hrane v izobilju.

Kako poteka delovni dan v šolski kuhinji ...

V šolski kuhinji se dan prične okrog 7. ure zjutraj. Takrat se v kuhinji zberemo vsi zaposleni. Pogovorimo se o jedeh, ki so tisti dan na jedilniku. Sam preverim zaloge surovin, ki so tisti dan potrebne za pripravo jedi. Potem začnemo s hladno pripravo hrane, kar pomeni rezanje zelenjave, sadja, priprava mesa, rezanje kruha in podobno. Nekateri izmed zaposlenih istočasno pripravljajo malico. Med osmo in deveto uro pogledam jedilnik za naslednji dan in naročim živila, ki jih bomo potrebovali. Okrog 9. ure dva kuharja razdelita malico, ostali pa začnemo s toplo pripravo kosil. Ob 10. uri razdelimo še drugo malico. Potem vse počistimo, pomijemo posodo, dokončamo kosila in se pripravimo na njihovo razdelitev. Okrog 11. ure dva kuharja odpeljeta kosilo v gimnazijo, ga razdelita in na koncu tudi vse pospravita. Na šoli začnemo z delitvijo kosila ob petnajst čez dvanajsto, ko pride druga polovica lačnih gimnazijcev. Okrog 12. ure pridejo na kosilo prvi šolarji. Delitev kosila traja do pol treh. Potem nas čaka še temeljito čiščenje kuhinje. Ob kuhanju moram skrbeti tudi za vodenje dokumentov po programu HACCP, s čimer skrbimo, da je hrana pripravljena po vseh zahtevanih standardih.

In še zanimivost — najljubša jed našega glavnega kuharja ...

Že kot otroka me je zanimalo, kako se določena jed pripravi. Kmalu sem začel sam pripravljati različne jedi. Kuhanje se mi je že nekdaž zdelo nekaj lepega, ustvarjalnega. V tem poklicu lahko ustvarjaš, vedno lahko pripraviš kaj novega. Tako se lahko dokažeš. V tem poklicu uživam. Moja najljubša jed? Hm! Veliko jih je. Če pa že moram izbrati, gre za preprosto, a meni zelo ljubo jed. To je jabolčni zavitek, ki se mu nikakor ne morem upreti.

Larisa Šek, 6. a

Žabica, delfinček in kravl

Čofotanje po vodi

Zjutraj smo se dobili z učiteljico Stanko. Potem smo imeli dve uri pouka. Komaj smo čakali, da se končata. "Gremo!" je zakričala učiteljica. "Tooo!" smo zakričali še mi. Čof čof čof se je slišalo po bazenu. Otroci smo že skočili v vodo. Potem pa je prišla na vrsto zabava s črvički, z deskami ter z blazinami. Dve uri sta se končali. "Kaj že?" smo vprašali. "Ja že," sta rekli učiteljici. Potem smo se obrisali in oblekli. Učiteljica Stanka je deklicam spletla tudi kite. Nato smo se poslovili. To je bil dan plavanja.

Kaja Fafulič, 2. b

JUTRO

Rosa na travi

in prva sled sonca v očeh.

Nova priložnost

za novo zmago

in upanje novo

se sveti v očeh.

Svež jutranji zrak

in mrzel piš vetra v laseh.

Ana Zemljič, 7. a

Tržnica poklicev

V življenju pogosto sprejemamo odločitve, ki so lahko posledica naključij ali pa rezultat sistematičnega razmišljanja in načrtovanja. Med slednje prav gotovo sodi tudi izbira poklica oziroma nadaljnjega izobraževanja, kar je najbrž ena izmed najpomembnejših odločitev v življenju. Vsak posameznik namreč želi biti uspešen v času šolanja in kasneje pri opravljanju poklica, zato je pomembno, da ozavešča vedenje o sebi in o sebi veliko razmišlja. V ta namen na šoli v okviru poklicne orientacije z učenci v času razrednih ur izvajamo različne aktivnosti, s pomočjo katerih se seznanjajo z dejavniki poklicnega odločanja.

Ena izmed pomembnejših aktivnosti je zagotovo TRŽNICA POKLICEV, ki jo vsako leto že tradicionalno prirejamo v mesecu januarju z namenom, da učencem 8. in 9. razreda ter njihovim staršem približamo programe različnih srednjih šol in možnosti nadaljnjega izobraževanja ter jim s tem olajšamo že omenjeno odločitev.

Letos je tržnica poklicev potekala v torek, 21. 1. 2014, v jedilnici šole, na njej pa so se na posameznih stojnicah predstavile naslednje srednje šole, dijaški domovi in druge ustanove:

Gimnazija Ormož, Biotehniška šola Ptuj, Strojna šola Ptuj, Elektro in računalniška šola Ptuj, Ekonomska šola Ptuj, Srednja gradbena šola in gimnazija Maribor, Prometna šola Maribor, Srednja šola za oblikovanje Maribor, Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor, Srednja šola za gostinstvo in turizem Radenci, Gimnazija in srednja kemijska šola Ruše, Dijaški dom Murska Sobota, Dijaški dom Drava Maribor, Dijaški dom Maribor, CIPS Ptuj, Območna obrtno-podjetniška zbornica Ormož, predstavitev vojaških poklicev.

»Vsak posameznik namreč želi biti uspešen v času šolanja in kasneje pri opravljanju poklica, zato je pomembno, da ozavešča vedenje o sebi in o sebi veliko razmišlja.«

Verjamemo, da so naši učenci skupaj s svojimi starši pridobili ustrezne informacije in si tako olajšali odločitev o nadaljevanju izobraževanja in morebiti tudi poklica, ki ga bodo z veseljem opravljali.

Mojca Bauman Kralj, šolska svetovalna služba

»Prehodil bi svet za en sam nasmeh«

V šolskem letu 2013/2014 je naša šola v okviru dela z nadarjenimi učenci pričela sodelovanje z Mensa gymnázium iz Prage. V okviru sodelovanja so se nadarjeni učenci 9. razreda v decembru udeležili dveh dnevov dejavnosti v sodelovanju z OŠ Kidričevo in OŠ Cirkovce. Izkušteno učenje, na katerem je temeljilo učenje in ustvarjanje učencev iz OŠ Ormož, OŠ Kidričevo, OŠ Cirkovce in dijakov iz Mensa gimnazije iz Prage, poudarja pomen samega procesa pridobivanja znanja in je kontinuiran proces, ki temelji na izkušnji. Aktivna vpletenost posameznika je bistvenega pomena, hkrati pa tudi njegovi interesi, razmišljanja, radovednost, ustvarjalnost in domišljija. Ustvarjanje je temeljilo na komunikaciji in interakciji, ki imata v učnem procesu velik pomen, saj sta nujno potrebni za razvoj posameznika in njegovo funkcioniranje v svetu. Tak proces zahteva vrsto spretnosti, kot so: poslušanje, opazovanje, analiziranje in evalvacija, kar popelje učence v uporabnost znanja na višjih ravneh učenja in v razvoj kritičnega mišljenja.

Sanja Miškovič, šolska svetovalna služba

»Za nas pa mislim, da je to bila izjemno pomembna izkušnja. Menim, da se moramo spoznavati z drugimi kulturami ter srečevati nove ljudi. Le tako se lahko pripravimo na prihodnost, ki nas čaka.«

V mesecu decembru smo na naši šoli gostili prav posebne goste. To so bili namreč dijaki in učitelji iz gimnazije Mensa, ki se nahaja v Pragi. In ne le, da so bili iz druge države, vsi dijaki na tej gimnaziji imajo IQ nad 130. To je za naše učence predstavljalo poseben izziv – da bi jim pripravili zanimiv program. Le upamo lahko, da jim je obisk ostal v dobrem spominu. Za nas pa mislim, da je to bila izjemno pomembna izkušnja. Menim, da se moramo spoznavati z drugimi kulturami ter srečevati nove ljudi. Le tako se lahko pripravimo na prihodnost, ki nas čaka. Veliko učencev je omenilo, da so si želeli več komuniciranja. Stvar je namreč v tem, da so bili Čehi precej sramežljivi, nekateri pa so govorili le češko. Torej, bilo je zanimivo. Mislim, da smo vsi iz tega obiska nekaj 'potegnili'. Ali so to novi prijatelji, znanci, nova znanja ali pa le izkušnja, ki bo z nami ostala za vedno. Pomembno je, da se zavedamo, da takšne priložnosti ne dobimo vedno. Da jo je potrebno zgrabiti, ko je na voljo, ter jo izkoristiti. Iz takšnih obiskov ter srečanj se lahko veliko naučimo, ne le iz šolskega vidika, ampak za življenje.

Lucija Ivanuša, 9. b

Literarni večer z naslovom Pravljica pa se rojeva ...

Slovenci sodimo med dobre bralce. Radi vstopamo v zapisana življenja drugih, ker s tem bogatimo svoja. Všeč so nam svetovi, sestavljeni iz petindvajsetih črk. Moč teh posebnih znakov je neizmerna; v njih so shranjene preteklost, sedanjost in prihodnost človeštva. Zato imajo besede veliko vrednost...

... Knjigam je vseeno, kdo jih bere. Zanje so vsi bralci enakovredni: tisti, ki berejo in nič ne vidijo, tisti, ki od njih kaj odnesejo, tisti, ki so jih o prebranem polna usta in tisti, ki o vsem molčijo. Knjige so domovanje intimne dvojine: najprej pisatelja in rokopisa in na koncu knjige in bralca ...

Literarni večer »Pravljica pa se rojeva« je bil posvečen vsestranski umetnici, književnici, igralki, pevki in ilustratorki Svetlani Makarovič. Veliko, dobro in zelo domiselno je pisala za mladino in najmlajše. V svojih mladinskih pripovedih je oblikovala samosvoj slog. Odlikujejo ga motivne in besedne domislice ter anekdotičnost opisov literarnih oseb in dialogov. Sedaj piše baladne pravljice za odrasle, v katerih se loteva predelav starodavnih mitov in zgodb.

Posegajmo po knjigah in bogatimo svoja življenja.

mag. Mateja Meško

»Knjigam je vseeno, kdo jih bere. Zanje so vsi bralci enakovredni: tisti, ki berejo in nič ne vidijo, tisti, ki od njih kaj odnesejo, tisti, ki so jih o prebranem polna usta in tisti, ki o vsem molčijo.«

Urška iz podvodnega kraljestva telefonira domov

Povodni mož je Urško odpeljal daleč v globine, kamor ni segla še nobena podmornica. Zaprl jo je v kupolo na sredino koralaste dnevne sobe.

Okoli nje so plavale morske deklice, ki so se ob mraku spremenile v ribe s človeško glavo. Ogrožali so jo tudi številni člani sosednjih hiš. Urška je mislila, da se je znašla med oceanskimi nezemljani. Povodni mož je hotel, da mu kuha korale, alge in druge oceanske nezemljanske specialitete. Zavrnila ga je in zaprl jo je v oceansko omaro. Tam je našla telefon. Ni bilo signala. Ko ga je našla, je poklicala prvo telefonsko številko na telefonu. Javil se je Prešeren.

Urška: »Halo, koga sem dobila?«

Prešeren: »France Prešeren tukaj. Kdo je na drugi strani?«

Urška: »Urška s plesa.«

Prešeren: »Kaj rabiš? Nimam časa Zdravljico pišem.«

Urška: »Povodni mož me je ugrabil.«

Prešeren: »Kaj? Kje si?«

Urška: »V morskih globinah.«

Prešeren: »Tvoj princ te bo rešil. Natančneje opiši, kje si?«

Urška: »Ko sva plesala, me je odvrtil do Ljubljane. Vanjo sva skočila in tok naju je sam pripeljal do sem. Plavaj proti vzhodu in uspelo ti bo.«

Prešeren: »Hvala, vse bom dal od sebe. Povej nekaj o sebi.«

Urška: »Sem plemiška deklica in sem hči Antona. Zelo dobro plešem. Kaj pa ti?«

Prešeren: »Sem slovenski pesnik. Rodil sem se v kmečki družini. Nekaj časa sem bil odvetnik. Vidim pa tudi v prihodnost. Vem, da bo Slovenija imela mojo 7. kitico Zdravljice za državno himno. Praznovali pa bodo tudi mojo smrt 8. februarja.«

Urška: »Najprej me pridi rešit in potem se bova dalje pogovarjala.«

Prešeren: »Že hitim ...«

Tistega dne je Prešeren zbral mogočno vojsko ter porazil vse. Rešil je Urško. Poročila sta se in imela otroka po imenu Povodko.

Eli Hergula, 8. a

MAMA

Mame pogosto so težke,
saj prepovejo milijon stvari,
narediti pa moraš tiste,
za katere ti še mar ni.

A kljub temu
si moraš priznati,
da mamo rad imaš
in je za nič na svetu ne daš.

Ana Zemljič, 7. a

MOJI MAMI

Moja mama je najboljša.
Ko sem bolna,
mi pomaga.

Moja mama je najboljša.
Ko sem žalostna,
me objame,
saj ve, da me to potolaži.

Moja mama je najboljša.
Ko sem vesela,
me ona naredi še bolj veselo.

Zato vam povem,
da je mamo imeti
na vsakem koraku velik ponos.

Nika Zidarič, 4. b

Ustvarjalnico s svojimi izdelki popestrijo učenci literarno-recitatorskega krožka.

KAJ BI RADA NOČNA SOVA?

Kaj bi rada nočna sova?

Ali naj ji damo lepo krošnjo?

Ali naj ji damo polno mošnjo?

Kaj bi rada nočna sova?

Ali naj jo damo spat?

Ali naj jo v sanjah damo v mlečno

beli sovji grad?

Kaj bi rada nočna sova?

Že vem!

Nočna sova rada bi

tortico za rojstni dan,

ki ga ima čez tri dni.

Iza Korpar, 3. b

PIŠKOTKI

Piškotki čokoladni,

piškotki sadni,

piškotki vseh okusov.

A le eni so pravi:

domači, babičini.

Babica jim doda kanček

ljubezni in čokolade,

in tako pripravi

srčne piškotke sreče.

Sofija Ivanuša, 7. a

MAMA, MAMICA MOJA

Mama, hvala ti, da zame skrbiš vse dneve in noči.

Stojiš mi ob strani tudi, ko sem žalostna ali potrta.

Hvala ti, da si tako dobra mama.

Najboljša mama na svetu si,

zato sem srečna, da sem tvoja hčerka.

Valentina Žalar, 4. b

NAJDI SE

Vsak človek kdaj

samote si želi,

da bi sam lahko bil

stran od ljudi.

Da bi lahko našel

samega sebe

ter izvedel, zakaj

ga v duši zebe.

Saj v življenju je pomembno,

da vemo, kdo smo,

ter da se zavedamo,

kam gremo.

Ana Zemljič, 7. a

JUTRO

Rosa na travi

in prva sled sonca v očeh.

Nova priložnost

za novo zmago

in upanje novo

se sveti v očeh.

Svež jutranji zrak

in mrzel piš vetra v laseh.

Ana Zemljič, 7. a

NE!

Črno oglje na belo platno barva,
mladost zabriše, nedolžno in milo.

In sprašujem se, kam zadovoljstvo je izginilo?

Ali tava, kje daleč v stran?

Vzelo je veselje s seboj.

Oh, le kaj bo z nami, z menoj?

Vstati je treba, se nasmehniti.

Pokazati, da našel ju boš spet.

Pokazati, da poraziti te ne more, ta naš hladen svet.

Vajeti v rokah držijo, strici s sedmerih morja.

Si to res želimo?

Ubogati človeka dva?

Le gre jima v korist.

Ne nam ali vam. Njim.

Odrasli, pa mirno le čepijo in prav nič ne pos-
torijo.

Za svoj uspeh, druge treba sabotirati.

Le jaz sem sebi pomembna.

Drugi, narod, še lastna mati, je le zapravljena
omemba.

Ali res želimo tako živeti?

Tako omejevati?

Soditi, sestreliti svetle zvezde z neba, ki niso
nam sijale?

Pozabi enkrat, kar družba naroča.

Pozabi, kdo si, kaj si, kaj ti to onemogoča.

Vsi le sedijo, ždiijo in ne živijo. Le trpijo.

Sam lahko to spremeniš.

Bi res narobe bilo, biti drugačen?

Narobe bilo, biti pošten?

Narobe bilo biti srečen?

Kaj pa, če bi kdo rekel: »Ne?«

Mi vam sporočamo, da ne!

Glasno vam vpijemo: »NE!«

Lucija Ivanuša, 9. b

Poklicanost človeka in njegov poklic

Kot sorazredničarka 9. a razreda sem v zadnjih mesecih veliko razmišljala o poklicni poti učencev. Tudi mene je prevzelo to razmišljanje in spomnila sem se, kako sem se počutila, ko sem sama izbirala svoj poklic. Čeprav so bili učenci dobro pripravljeni na to odločitev, saj smo se o tej tematiki pogovarjali v šoli, imeli smo tržnico poklicev, doma so razmišljali in razpravljali o dobrih in slabih plateh določenega poklica, sem opazovala marsikatero zbegane in prestrašene oči. Razumem jih, saj je odločitev za poklic izredno pomembna, ker večina to delo opravlja vso aktivno življenje. S to odločitvijo si začrtaš svojo življenjsko pot. Obenem pa se je treba zavedati, da ni tako malo tistih, ki so že med srednješolskim izobraževanjem ali po njem menjali svojo odločitev in so sedaj zelo uspešni na novem področju. Zato pogumno naprej, pred vami so nove poti in nič ni dokončno, vse še lahko spremenite.

Odločitev za šolanje in poklicno pot poteka v soglasju s starši, zato je prav, da se z otrokom o tem veliko pogovarjajo, da mu morda poklice, ki so mu zanimivi, poskušajo približati preko sorodnikov, znancev ... tudi v živo. Vsak izmed staršev si želi, da bi njegov otrok dosegel vsaj to, kar je dosegel sam, ali pa še več glede na današnje boljše pogoje, ki so k sreči večini dani.

Starši pogosto razmišljajo nekoliko drugače kot njihovi otroci, saj želijo, da bi svojega otroka videvali vsak dan, da bi lahko spremljali njegov razvoj, ga vsakodnevno usmerjali, mu pomagali, potrebno je razmišljati o ekonomskih stroških, ki nastanejo z vzponom v srednjo šolo, najbolj pomembno pa je prisluhniti iskreni in globoki želji otroka, ki bo s tem poklicem morda živel vse življenje.

Poklic je nekaj, za kar si poklican, kar ti leži, kar z veseljem opravljaš, zato želim našim devetošolcem, da bi se pravilno odločili, da bi bili sprejeti tja, kamor se želijo vpisati, vsem mlajšim pa svetujem, da začnejo o svoji poklicanosti razmišljati čim prej.

Iskalka sreče

Ne vem, ne kod ne kam
me moja pot zanaša,
a le upam, da me
pravi tok prenaša.

Le to vem,
da na poti iskala bom srečo,
a ne tisto,
ki prekmalu bo minila,
temveč tisto,
ki jo bom še dolgo občutila.

Ana Zemljič, 7.a

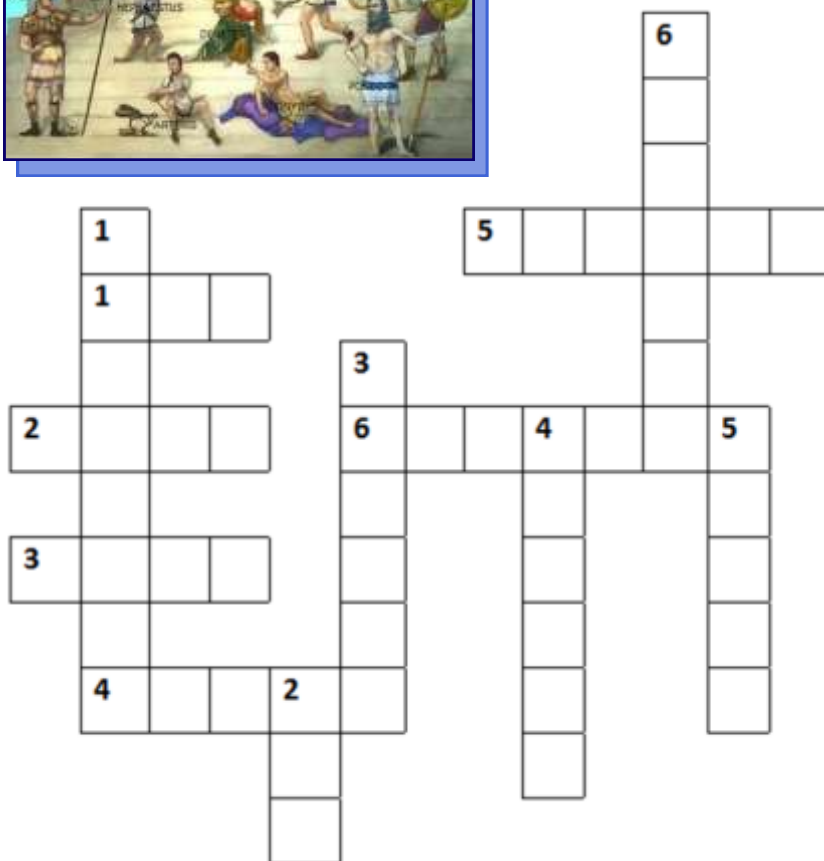
Metka Lešničar

*»Zato pogumno naprej, pred vami so nove poti in nič ni dokončno,
vse še lahko spremenite.«*

KRIŽANKA

Vodoravno:

1. mati grških bogov, žena Kronosa
2. kralj grških bogov, gospodar strele
3. grški bog zmage, ime znane športne znamke
4. grška boginja modrosti
5. grška boginja lune
6. grška bojevnik, enako naslovljen znan film

Navpično:

1. grška boginja lova
2. grška boginja noči (ime vsebuje tuje črke)
3. Grška boginja pravice (upodobljena z mečem in tehtnico)
4. oče grških bogov, mož Ree
5. grški polbog, na plečih nosi nebo, na hrbtu pa Zemljo
6. grški bog žita (ime podobno - diameter)

Matic Petek, 6. b

Nike
BOG
ZMAGE
"Nike"

HOČEM ORMOŽANČKA!

Pomagaj deklici najti pravo pot do Ormožančka.

Luna Iza Pučko, 2. a

POGLEJTE NA SVET KOT MI

Včasih se zdi,
kot da resnoba odraslih
prevzela je svet in ljudi.

Nasmeh izginil je z obrazov
in v očeh le še žalost odseva.

Iz teh duš je pobegnila
še zadnja kapljica mladosti,
ki za sabo ni pustila kaj dosti.

Namesto veselja in sreče
v odraslem človeku domuje
žalostna pesem.

To pesem lahko zapoje
le človek sam,
a tega nobeden noče,
saj to ni pesem sanj.

Odrasli se dandanes
obnašajo vse prej kot veselo,
kot da bi v njih nekaj ovenelo.

Si res želiyo taki biti
ali se želiyo spremeniti?

Upam, da pozitivnih odgovorov
je mnogo več,
saj mi otroci bomo drugače
čisto "preč".

Vse, kar si želimo mi, je,
da bi odrasli pogledali na svet kot mi
in da bi videli to, kar vidiyo naše oči.

Mi si pogosto nadenemo rožnata očala
in svet je za nas šala.

Odrasli,
prikličite svoje skrite otroke na plano!
Prepričana sem, da še niso odšli v pozabo.

Videli boste, kako je svet lep
in doumeli,
da je lahko s pravim pogledom prelep.

Ana Zemljič, 7. a

TIME

Time is valuable. There is a saying "*Time and tide waits for none*". The saying is indeed true. Time comes and goes. Time can't be bought. Neither money nor position can buy it. Sooner or later we will all be up to high schools and colleges and we are going to remember these years as the most beautiful years. At least I think I will. I am really going to miss all the jokes and laughs, even tears that I shared with my friends.

Sometimes we wish moments could last forever and sometimes we are watching a clock counting minutes until it rings. Time changes us all. Maybe these are just teenage years but we are all changing visually and characteristically. Sometimes it makes you smile when you see one person happier, brighter and more confident after a while. And on the other hand you can see another person sadder, lonelier messing up their life. That is just something time can do.

That makes me think about all the sunny days I have spent behind my computer not appreciating the time I have got. We need to appreciate every moment of each day because in the end we will never be younger than we are right now.

Julija Fric, 8.a

Logotip Osnovne šole Ormož

OŠ Ormož temelji na znanju, ki ga simbolizira odprta knjiga. Z njim naši učenci bogatijo svoja življenja in svoj vrednostni sistem. Ob znanju so naše vrednote zasnovane še na varnosti, odgovornosti in ustvarjalnosti. V naši šoli se učijo, razvijajo in odraščajo enkratni, radovedni, kritični, igrivi ter neponovljivi posamezniki, ki v sebi gojijo veselje do dela in življenja.

Avtorica ideje logotipa je Špela Petričič, likovno ga je oblikovala Janja Rudolf, računalniško pa Renata Pučko.

